Решение №347
към дело: 20207030700431

Дата на заседание: 01/27/2021 г.

Съдия: Иван Петков

Съдържание

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.76, ал.1 от Закона за противодействие на К. и за О. на Н. П. И. /ЗПКОНПИ/.

Образувано е по жалба на В.П.Т., с ЕГН *, с адрес : *, против Решение №РС-126-19-007/ 22.01.2020г. на К. за противодействие на К. и за О. на Н. П. И. /КПКОНПИ/.**

В жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено в противоречие с приложимия материален закон, при наличието на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, и в несъответствие с целта на закона. По никакъв начин, КПКОНПИ не мотивирала и обосновала, защо приема че са налице допуснати нарушения от страна на оспорващия, в качеството му на Главен архитект на община Б., при издаване на посочените адмнистративни актове. Мотивите били семпли, съдържащи общи постановки относно приложното поле на дефиниции от ЗПКОНПИ и липсвала конкретика как и защо точно тези две деяния, са приети за осъществяващи състава на конфликт на интереси, и доколко въобще било възможно да се осъществи такъв. Оспорва се по същество, да е налице издаване на посочените актове, при наличието на възприетия частен интерес в оспорения акт. Предвид това, се прави искане за отмяна на оспорения акт.

В съдебно заседание, оспорващият лично и с проц. си представител - адв. П., поддържа жалбата, и моли съда да я уважи, като отмени оспореното решение на КПКОНПИ. Претендират се разноски по делото. В представени писмени бележки, допълнително се доразвиват доводи за незаконосъобразност на решението на ответника.

В съдебно заседание, и в представени писмени бележки, ответникът, чрез проц. си представител – юрисконсулт М., оспорва жалбата, и моли съда да я отхвърли. Посочва се, че определящо за установяването или липсата на конфликт на интереси е наличието на упражнено правомощие по служба в частен интерес – личен или на свързано лице по смисъла на §1, т.15 от ДР на ЗПКОНПИ, предопределен от възможността за реализиране на материална или нематериална облага, както и възможност този интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията по служба на лицето, заемащо публична длъжност. Сочи се, че конфликтът на интереси се обективира не в резултата, придобит от благото, а във възможността самият частен интерес да повлияе върху обективното и безпристрастно признаване на правомощията, и е достатъчно същият да съществува като възможност, за да може да повлияе върху това упражняване, и затова законодателят е предвидил отвод в такива случаи, какъвто в случая не е направен от Т. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а при условията на евентаулност, и в случай на уважаване на жалбата, се прави възражение за прекомерност на претендираното от оспорващия адвокатско възнаграждение.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от фактическа страна:

Оспорващият В. П. Т. е назначен на длъжността “Главен архитект на община Б.“ със Заповед №62/04.06.2012г. на Кмета на община Б., и поради това следва да се приеме за безспорен фактът че, в това му качество - като Главен архитект на Община Б. е лице, заемало публична

длъжност по смисъла на чл.3, т.25 от ЗПУКИ /отм./, респ. е лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ, и за него са относими забраните предвидени в чл. 55-62 от ЗПКОНПИ.

На 25.02.2019г. в КПКОНПИ /К./ е постъпил Сигнал В. №ЦУ01/С-126 от същата дата, с който ответната Комисия, е била сезирана за издадени няколко административни акта от оспорващия, в качеството му на Главен архитект на община Б., при които се твърди че са допуснати от негова страна, нарушения на действащите правила и норми за застрояване, с цел облагодетелстване на инвеститора и други заинтересовани лица, в т. ч. и лично облагодетелстване. В част от тези административни производства, освен че е нарушил служебните си задължения, издавайки посочените актове, същият е съчетал функциите и на заявител, и на решаващ орган в съответното производство. Приложени са към сигнала извадки от : местен вестник /всекидневник/; нот. актове и др. документи.

КПКОНПИ служебно е направила справки в Търговски регистър и в Имотен регистър към Агенция по вписванията, както и в Регистъра на лицата, заемащи висши публични длъжности на КПКОНПИ – за подадени декларации от В.Т. по чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ. Установява се, че Т. е подал декларация по чл.12, т.1 и т.2 от ЗПУКИ /отм./, като в декларацията по т.2 е декларирал, че 12 месеца преди заемане на длъжността е участвал в търговските дружества - "*" ЕООД, "***" ЕООД и в "***" , в които е бил и член на орган на управление или контрол, а на 16.12.2015г. е подал декларация по чл.12, т.4 от ЗПУКИ /отм./, с която е декларирал, че има сестра и племенница - архитекти, които не могат да извършват проектантски услуги на територията на Община Б.**

От извършените подробни справки в Търговски регистър, се установява че до 22.06.2012г., оспорващият е бил едноличен собственик на капитала и управител на "*" ЕООД, с ЕИК... и на "***" ЕООД, с ЕИК..., когато като нов собственик на капитала на двете дружества и управител на същите, е вписан Б.Л.Н.; до 25.07.2012г. същият е бил член на Съвета на директорите на "***" , с ЕИК...; а в периода от 14.03.2019г. до 10.05.2019г., той е бил член на Управителния съвет и на Сдружение "***", с ЕИК ....**

От извършените подробни справки в Търговски регистър, се установява и : че едноличен собственик на капитала и управител на "*" ЕООД, с ЕИК ..., до 26.11.2019г. е бил А.Й.Т., а считано от тази дата, едноличен собственик и управител на дружеството, е Л.Г.К.; че А. Й. Т. е бил едноличен собственик на капитала и управител и на "***" ЕООД, с ЕИК ...., до 12.06.2019г., когато е вписана промяна в собствеността на дружеството, и като едноличен собственик и управител на същото, е вписана Л.Л.М.; че еднолични собственици на капитала и управители на "***" ЕООД, с ЕИК...., са били в периода 30.07.2008г.- 24.12.2015г. - В.Й.Т.; в периода 24.12.2015г.- 14.11.2017г. - В.Й.Т.; 14.11.2017г.- 28.02.2018г. - А.Й.Т., а от 28.02.2018г. - Л.Л.М.; че "***" ЕООД, е вписано в Търговски регистър на 29.05.2015г., с едноличен собственик на капитала и управител В.Й.Т., а на 24.12.2015г. е вписана промяна по партидата на дружеството и като едноличен собственик на капитала и управител е вписан В.Й.Т.; че "***" ЕООД, с ЕИК..., е вписано в Търговски регистър на 12.01.2015г., като едноличен собственик на капитала и управител на дружеството, е Г.Й.М.; че на 22.06.2016г. в Търговски регистър са вписани "***" ЕООД, с ЕИК... и "***" ЕООД, с ЕИК ...., като едноличен собственик на капитала и управител на същите, е М.А.Т.**

От Кмета на община Б. са изискани, и съответно получени с Писмо В. №ЦУО1/12409/ 22.05.2019г., доказателства за служебното качество на арх. В.Т. — заповед №62/04.06.2012г. на Кмета на община Б., длъжностни характеристики за длъжността "Главен архитект" - 2 броя, Декларации по чл.12, т.1, т.2 и т.4 от ЗПУКИ /отм./.

На основание чл.72, ал.5 от ЗПКОНПИ, с Покана изх. №ЦУ01/10904/24.04.2019г., В.Т., в качеството му на Главен архитект на община Б. и лице, заемащо висша публична длъжност по чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ, е поканен за изслушване пред К. на 08.05.2019г. от 10.00 ч., като на изслушването, същият се е явил лично и е изслушан от К.

На 22.05.2019г. в КПКОНПИ е депозирано писмено възражение от оспорващия, В. №12403/ 22.05.2019г., а на 28.05.2019г. и Допълнение към възражението му В. №12647/28.05.2019г.

Във връзка с направените от Т. доказателствени искания във възражението, К. е изискала от Община Б., и с Писмо В. № ЦУО1/14804/04.07.2019 г. на КПКОНПИ, е получила поисканите доказателства : Длъжностни характеристики за длъжностите в Дирекция "Устройство на територията"; Заповед №1206/09.10.2017г. на Кмета на община Б., с която се предоставя на Заместник- кмета на общината Е.Т. да упражнява правомощия, свързани със строителството и сигурността на Община Б.; Устройствен правилник на Общинска администрация - Б. С писмото е представено и заключение на вещо лице по съдебно- техническа експертиза, назначена по адм. дело №914/2018г. по описа на Административен съд – Б., чийто предмет е Разрешение за строеж №241/12.10.2018г.

С Писмо изх. №17473/14.08.2019г. на КПКОНПИ, събраните след изслушването доказателства са изпратени на арх. Т. за запознаване, като във връзка с тях е постъпило от него Становище В. №17837/22.08.2019г., в което той е посочил, че именно според Заповед №1206/09.10.2017г. на Кмета на община Б., отговорен за уведомяването на заинтересованите лица във връзка с процедури по одобряване на ПУП е Заместник- кметът по строителството и сигурността в общината, а не главния архитект. Той не изготвял и подписвал обявления, не уведомявал заинтересованите лица в качеството му на главен архитект на община Б. Към становището си, същият е приложил заключение от вещото лице арх. А.К. по адм.д. №914/2018г. по описа на на Административен съд - Б.

На 15.08.2019г. в КПКОНПИ е получено Писмо В. №ЦУ01/17549/15.08.2019г. от Община Б., с приложено Решение №1798/13.08.2019г. по описа на АС-Б., касаещо спор във връзка с издаденото Разрешение за строеж №241/12.10.2018г. от Главния архитект на община Б. – арх. В.Т.

С Писмо изх. №ЦУ01/18151/28.08.2019г., К. е уведомила оспорващия за полученото писмо и приложеното решение. В тази връзка е получено ново Становище В. №ЦУ01/18522/04.09.2019г. от Т., в което той сочи, че представеното решение по адм.д. №914/2019г. е неотносимо към производството по установяване на конфликт на интереси и същото не е влязло в сила.

На 25.09.2019г. в КПКОНПИ е получено Писмо В. №ЦУ01/19547/25.09.2019г. от Община Б. с приложена съдебно- техническа експертиза, представена по адм.д. №209/2019г. по описа на Административен съд - Б.

С Писмо изх. №ЦУ01/20628/30.09.2019г., К. е уведомила В.Т. за полученото писмо и приложената експертиза. В тази връзка е получено Становище В. №ЦУО1/22413/04.10.2019г. от него, в което той заявява, че представената съдебно-техническа експертиза по посоченото дело, е неотносима към висящото производство пред КПКОНПИ, доколкото и тя е постановена в съдебно производство с предмет - законосъобразността на наложено му дисциплинарно наказание. Впоследствие, на 07.11.2019г. е получено и друго Писмо от Т.В. №28403/07.11.2019г., с което същият е представил по преписката Решение №2291/31.10.2019г. на Административен съд -Б. по адм.д. №209/2019г., с което е отменена Заповед №80-ЧР-Д/06.02.2019 г. на Кмета на община Б., с която му е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и е прекратено служебното му правоотношение, като Главен архитект на община Б. На 19.11.2019г. е получено от оспорващия ново Писмо В. №29810/19.11.2019г., с което същият е представил по преписката

Определение №15435/13.11.2019г. на ВАС, II- ро отделение по адм.д. №12257/2019г. с което се оставя в сила Определение №1794/12.08.2019г. пост. по адм.д. №4/2019г. на Административен съд - Б., с което е прекратено производството, и е оставена без разглеждане жалба срещу Заповед №894/13.06.2018г. на Зам.- кмета по строителство и сигурността на община Б., с която се разрешава изработване на комплексен проект за инвестиционна инициатива /КПИИ/, с подробно описани съставни части по чл.150, ал.2 от ЗУТ и се спира прилагането на действащия ПУП за УПИ II-760, кв.28 по плана на ЦГЧ, Б. С последващо Писмо В. №ЦУ01/30614/28.11.2019г. на КПКОНПИ, Т. е представил по преписката Заповед №572-ЧР-Д/26.11.2020г. на Кмета на община Б., с която е възстановен на длъжността "Главен архитект на община Б.".

Установява се, че административната преписка, свързана с одобряване на инвестиционни проекти по реда на чл.154, ал.5 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ и изграждане на строеж "Жилищна сграда с подземни гаражи, магазини, офиси и заведение за обществено хранене" в УПИ V-610.294 в кв. 96 по плана на III- ти микрорайон, гр. Б., имот с идентификатор 04279.610.294 по Кадастралната карта /КК/ на гр. Б., е с възложител - М.А.Т., като по нея е издадено Разрешение за строеж №69/12.04.2016г. от Главния архитект на община Б. - В.Т. *На 20.07.2016г.,* с Нотариален акт за учредяване право на строеж срещу задължение за построяване на сграда №169, т. III, рег. №7943, дело №499/2016г., вписан в Служба по вписванията /СВ/ - Б. с В. рег. №3110/20.07.2016г., Акт №94, том X, дело №1267/2016г., М.Т., е учредил право на строеж на "*" ЕООД, представлявано от Управителя Г.М., право на строеж на обекти в жилищната сграда в гореописания по- горе имот /по т.1.1, 1.2 и 1.3 от нот. акт/ срещу задължението, дружеството да построи жилищната сграда с подземни гаражи, офиси и заведение за обществено хранене. *По т.1.4 от същия нот. акт, М.Т. е учредил право на строеж в полза на В.П.Т.*, <u>който е предвидено да стане изключителен собственик на обект в частта от сградата – В. "Б", а именно : Апартамент №5, предвиден за изграждане на кота + 14. 40 м., на тавански етаж /1/, с площ от 85.33 кв. м., състоящ се от кабинет, две спални, коридор, баня със санитарен възел, дневна с кухня и три тераси, ведно с 3. 009 % ид. ч. от общите части на сградата, равняващи се на 9.73 кв.м. и съответните ид. ч. от правото на строеж върху мястото, с идентификатор 04279.610.294, ул. "***"</u>. Видно от същия нот. акт, освен на посочените по- горе лица, право на строеж в същата сграда е учредено и в полза на Г.Й.М., съпругата му А.И.М., сина им - И.Г.М., както и на дружествата: "***" ЕООД и "***" ЕООД- чрез техния собственик и управител М.Т. На 26.07.2018г. до Кмета на община Б. е депозирано Заявление с В. №АСК-0135-24/26.07.2018г. от собствениците-възложители на "Жилищна сграда с подземни гаражи, магазини, офиси и заведение за обществено хранене" - за извършване на промени по време на строителството, съгласно чл.154 от ЗУТ. *Заявлението е подадено и подписано, вкл. и от оспорващия В.Т. като възложител - с учредено право на строеж на обект в сградата*. Към заявлението е приложена нотариално заверена декларация- съгласие от всички собственици на имоти в сградата с рег. №5065/20.07.2018г. на Нотариус М.Г.-К., с рег. №501 на Нотариланата камара, за извършване на промени на основание чл.154 от ЗУТ. Приложен е и Доклад за оценка на съответствието на инвестиционен проект със съществените изисквания към строежите /комплексен доклад/, изготвен от "***" ЕООД – гр. Б., и от съответните специалисти по части Архитектура, Конструкции, В и К и Електро. На база на заявлението, декларацията- съгласие от всички собственици на имоти в сградата, комплексния доклад за оценка на съответствието на инвестиционен проект със съществените изисквания към строежите и одобрените инвестиционни проекти и документи за собственост, *оспорващият В.Т., в качеството му на Главен архитект на Община Б., е издал Заповед №64/22.08.2018г., с която е допълнил Разрешение за строеж № 69/12.04.2016г. С Писмо изх. №ДСК-0135-24/24.08.2018г., същият е уведомил заявителите, в т. ч. и себе си, за издадената заповед за промяна на Разрешение за строеж №69/12.04.2016г., като той лично е удостоверил саморъчно върху уведомителното писмо, че го е получил на ръка, на 24.08.2018г.***

Установява се, че административната преписка, свързана с одобряване на инвестиционен проект за изграждане на "Жилищна сграда" в УПИ II760, в кв. 28 по плана на ЦГЧ, гр. Б., имот с идентификатор 04279.612.5 по КККР на гр. Б., е образувана по молба на собствениците-

възложители М.Г.З., Т.М.З., действаща и като пълномощник на М.З., с нотариално заверено пълномощно и З.М.З. С Пълномощно рег. № 1136/ 11.05.2018г. на Нотариус К.Т., рег. № 249 в Нотариалната камара, посочените като възложители, са упълномощили Л. М., като управител и законен представител на "*" ЕООД - гр. Б., да ги представлява, в качеството на собственици на Поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 04279.612.57 по КККР на гр. Б., с адрес : ***, представляващ УПИ № II- 760, кв.28 по плана на ЦГЧ - гр. Б., пред всички инстанции, във връзка с отпочване на всякакви процедури по ЗУТ - промяна на ПУП, ПЗ, ПР, както и да извършва всички правни и фактически действия за инвестиционно проучване и проектиране с цел реализация на ново строителство в същия ПИ. По заявление на собствениците - възложители с В. №АП-0120В-19/28.05.2018г. подадено до Кмета на община Б., Заместник- кметът по строителството и сигурността в Община Б., оправомощен от кмета със Заповед №1206/09.10.2017г., е издал Заповед №894/13.06.2018г., с която е разрешил изработване на КПИИ в самостоятелни части, както следва : 1. ПУП - изменение на плана за застрояване /ПЗ/ на УПИ II760, кв.28 по плана на ЦГЧ - Б., имот с идентификатор 04279.612.57 по КК на Б., за привеждане в съответствие устройствената зона и устройствените показатели, съгласно ОУП на Община Б., одобрен с Решение №27 по Протокол №3 от 27.02.2011г. на Общински съвет /ОбС/ - Б., както следва : устройствена зона – "Ц"; височина на застрояване - до 15 м.; максимална стойност на Кинт - 3.0; плътност на застрояване - максимум 80%; плътност на озеленяване - минимум 20% и 2. Инвестиционен проект за жилищна сграда в УПИ II760, кв.28 по плана на ЦГЧ - Б., имот с идентификатор 04279.612.57 по КК на гр. Б. - ново средно жилищно застрояване. Във връзка с предоставеното й от собствениците- възложители пълномощно, Л.М. е подала Заявления с В. №АСК-0108Г-97/13.09.2018г. и АСК-0123-15/12.10.2018г. до Кмета на община Б., с приложени към същите: Комплексен доклад за оценка на съответствието на инвестиционен проект със съществените изисквания към строежите, изготвен и подписан от дружеството- консултант "***" ЕООД - гр. Б., ведно с всички необходими други документи - за собственост, скица, проекти за отделните части, съгласувателни процедури и становища, предварителни договори с експлоатационните дружества, копие за одобрен ПУП и др., въз основа на които, Заместник-кметът по строителството и сигурността в Община Б., е издал Заповед №1417/12.10. 2018г., с която е одобрил ПУП - изменение на ПЗ на УПИ II760, кв. 28 по плана на ЦГЧ - Б., имот с идентификатор 04279.612.57 по КК на гр. Б., за привеждане в съответствие устройствената зона и устройствените показатели, съгласно ОУП на Община Б., одобрен с Решение №27 по Протокол №3 от 27.02.2011г. на ОбС - Б., както следва : устройствена зона – "Ц"; височина на застрояване - до 15 м.; максимална стойност на Кинт - 3.0; плътност на застрояване - максимум 80%; плътност на озеленяване - минимум 20%. По повод постъпилите Заявления с В. №АСК-0108Г-97/13.09.2018г. и АСК-0123-15/12.10.2018г., и на основание чл.150 от ЗУТ, съгласуван и одобрен от Главния архитект на община Б., на 24.09.2018г. е одобрен работен инвестиционен проект, част от КПИИ, съдържащ следните самостоятелни части : ПУП - изменение на ПЗ за УПИ II760, кв. 28 по плана на гр. Б. - ЦГЧ, имот с идентификатор 04279.612.57 по КК на гр. Б. за привеждане в съответствие устройствената зона и устройствените показатели, съгласно ОУП на Община Б., одобрен с Решение №27 по Протокол №3/27.02.2011г. на ОбС - Б., както следва : устройствена зона – "Ц"; височина на застрояване - до 15 м.; максимална стойност на Кинт - 3.0; плътност на застрояване - максимум 80%; плътност на озеленяване - минимум 20% и Инвестиционен проект за "Жилищна сграда" в УПИ II 760, в кв. 28, по плана на ЦГЧ – гр. Б., имот с идентификатор 04279.612.57 по КК на Б. - ново средно жилищно застрояване, *а на 12.10.2018г., Главният архитект на община Б. – арх. Т. е издал Разрешение за строеж № 241/ 12.10.2018г.* на заявителите Т.М.З. и З.М.З., за изпълнение на СМР за обект : "Жилищна сграда" в УПИ II760, в кв. 28 по плана на ЦГЧ - гр. Б., имот с идентификатор 04279.612.5 по КК на гр. Б. С Писмо изх. №АСК-0108Г-97/12.10.2018г. на Главния архитект на община Б., е уведомил Началника на РОНСК към РДНСК - Югозападен район - гр. Б. и двамата собственици-заявители Т.М.З. и З.М.З. за издаденото Разрешение за строеж №241/12.10.2018г. и за заповедта на Заместник- кмета по строителството и сигурността на община Б. №1417/12.10.2018г., на основание чл.150 от ЗУТ.**

Видно от представения по преписката Нотариален акт за учредяване право на строеж от 07.11.2018г. №190, т. I, дело №171/2018г. на Нотариус К.Т., вписан в СВ - Б. с В.рег. №5117/

07.11.2018г., Акт №168, дело №2483/2018г., имотна партида 65227, собствениците- възложители М.Г.З., Т.М.З. и З.М.З., по т.1 от нотариалния акт си запазват и учредяват помежду си безсрочно и безвъзмездно право на строеж върху индивидуализирани в нотариалния акт обекти, които ще придобият в изключителна собственост и които са част от жилищна сграда - ново средно свободно застрояване, с РЗП от 1 051 кв.м., която ще бъде изградена в собствения им ПИ с идентификатор 04279.612.57, представляващ УПИ II760, кв. 28, по плана на ЦГЧ - *. Същите учредяват право на строеж на "***" ЕООД, чрез управителя му А.Т., за изграждане на обекти, индивидуализирани в т. II от нот. акт, на които дружеството ще стане изключителен собственик. М.З., Т.З. и З.З., по т. Ш от нотариалния акт учредяват на В.П.Т., възмездно и безсрочно правото на строеж за изграждане на обект, на който същият ще стане изключителен собственик, както следва : на кота 15. 90 м. от жилищната сграда, втори тавански етаж, шести жилищен етаж : Апартамент № 15, с площ от 48. 28 кв.м., на две нива, включващ на първо ниво - антре, дневна с кухненски бокс с вътрешна стълба и тоалетна, при граници : стълбищна клетка и площадка, асансьорна шахта, ПИ 04279.612.59, двор и покрив, и второ ниво на кота + 18.35 м.- вътрешна стълба, две спални, баня с тоалетна и тераса, ведно с припадащите се % ид. ч. от общите части на сградата, равняващи се на 5.44 кв.м., както и от правото на строеж върху мястото, ведно с прилежащото към апартамента мазе №7, с площ от 4.85 кв.м. Срещу така учреденото право на строеж, "***" ЕООД, чрез управителя му А.Т., се задължава със собствени средства, труд, материали, организация и изцяло за своя сметка, лично или чрез Т. лица, да построи цялата жилищна сграда, в това число и обектите, които остават в изключителна собственост на учредителите и тези на приобретателя В.Т., и да предаде същите в завършен вид, с издаден Акт-образец 15, в срок до 24 месеца от подписване на нотариалния акт, да въведе сградата в експлоатация в срок до 3 месеца от издаване на Акт- образец 15 и да въведе собствениците - учредители във владение в 14- дневен срок от въвода на сградата в експлоатация. Съгласно т. XV от нот. акт: "всички клаузи по Предварителния договор от 08.09.2018г. и Анекс към същия от 07.11.2018г., сключен между страните, остават в сила, за което страните по този нотариален акт се съгласяват".**

На 11.02.2019г. в СВ - Б. с В. рег. №443, Акт №39, том I, дело №240/2019г., е вписана Декларация за отказ от право на строеж, Акт №14, том I/ 11.02.2019г. от В.П.Т., удостоверено от Нотариус К.Т., като с декларацията си, същият е направил отказ от учреденото в негова полза право на строеж от М.З., Т.З.и З.З.

От извършената от К. официална справка в НБД "Население", не е установено родство между В.Т. и едноличните собственици и управители на процесните дружества лица: А.Й.Т., В.Й.Т., В.Й.Т., Л.Л.М., Г.Й.М., М.А.Т., както и със собствениците- възложители М.Г.З., Т.М.З. и З.М.З.

На 24.04.2019г., на основание чл. 74, ал.1, изр.2 от ЗПКОНПИ, К. е приела решение за продължаване срока за приключване на производството по Сигнал рег. № ЦУ01/С-00126/ 25.02.2019г., с 30 дни – до 25.05.2019г. вкл., въз основа на направен Доклад от Л.М. – гл. юрисконсулт в Специализирана дирекция "Конфликт на интереси".

На 22.01.2020г., КПКОНПИ е постановила Решение №РС-126-19-007, с вписана дата на постановяване - 22.01.2019г., с което : /пункт 1/ е установила конфликт на интереси по отношение на В. П. Т., в качеството му на Главен архитект на община Б., и лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ за това, че на 22.08.2018г. е издал Заповед №64/22.08.2018г., с която е допълнил издаденото от него като Главен архитект, Разрешение за строеж №69/12.04.2016г., в частен интерес - негов и на свързани с него по смисъла на §1, т.15, б. "б" от ДР на ЗПКОНПИ лица - нарушение на чл.58 от ЗПКОНПИ; наложена му е заради това, глоба в размер на 5 000.00 лв., на основание чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл.52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл.58 от ЗПКОНПИ, извършено в качеството му на Главен архитект на община Б., и лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ; /пункт 2/ е установила конфликт на интереси по отношение на В.П.Т., в качеството му на Главен

архитект на община Б., и лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ за това, че на 12.10.2018г. е издал Разрешение за строеж №241/12.10.2018г., в частен интерес - негов и на свързани с него по смисъла на §1, т.15, б. "б" от ДР на ЗПКОНПИ лица - нарушение на чл.58 от ЗПКОНПИ; наложена му е заради това, глоба в размер на 5 000.00 лв., на основание чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл.52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл.58 от ЗПКОНПИ, извършено в качеството му на Главен архитект на община Б., и лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ; /пункт 3/ не е установила конфликт на интереси по отношение на В.П.Т., в качеството му на Главен архитект на община Б., и лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ, за това че е издал Разрешение за строеж №69/12.04.2016г. и Разрешение за строеж № 277/ 24.10.2017г., поради липса на частен интерес, като е прекратила производството по Сигнал рег. №ЦУ01/С-126/25.02.2019г. в останалата му част; /пункт 4/ отнета е в полза на общината от В.П.Т., сумата в размер на 127. 90 лв., представляваща нетното му дневно възнаграждение за 22.08.2018г. и 12.10. 2018г., получено от деянието, породило конфликт на интереси, на основание чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ. Решението на К., е връчено на неговия адресат – оспорващият Т., на 20.02.2020г. /*л. 303 и 304 от делото*/, а жалбата срещу него, е подадена до съда, чрез административния орган, на 05.03.2020г.

В хода на съдебното производство, ответникът представи и съдът прие като доказателство копие на влязло в сила Решение за поправка на очевидна фактическа грешка №РСП-126-19-007/1 от 01.07.2020г. на КПКОНПИ, с което на основание чл.62, ал.2 от АПК, К. е допуснала поправка на очевидна фактическа грешка в оспореното нейно Решение №РС-126-19-007/22.01.2020г., като годината в датата на решението, вместо "2019г." е постановено да се чете "2020г." /*л. 2 499 от делото*/.

В хода на съдебното производство по искане на оспорващия бяха приети като писмени доказателство по делото: Акт за приемане на конструкцията от 29.01.2018г. за строеж "Жилищна сграда с подземни гаражи, магазини, офиси и заведение за обществено хранене" в УПИ V-610.294 в кв. 96 по плана на Ш- ти микрорайон, гр. Б., имот с идентификатор 04279.610.294 по КК на гр. Б., видно от който, носещата конструкция на строежа, етапа или частта от него, е в състояние да понесе по време на последващото измененение на СМР, както и при експлоатацията му всички постоянни, временни и особени натоварвания, съгласно проекта и действащата нормативна уредба, и се разрешава изпълнението на довършителните работи /*л. 2498 от делото*/; Предварителен договор от 08.09.2018г., сключен между Т.З., действаща лично, и в качеството на пълномощник на М.З., З.З. и "*" ЕООД – гр. Б., действащо чрез пълномощника си – Л.М., и Анекс към същия договор от 07.11.2018г., в който като страна приобретател- строител, вече участва и дружеството "***" ЕООД – гр. Б., представлявано от А.Т., като с Анекса е предвидено занапред, окончателния договор за учредяване на право на строеж срещу задължение за построяване и предаване на самостоятелни обекти – нот. акт за суперфиция, да се сключи с дружеството – инвеститор - "***" ЕООД – гр. Б. /*л. 2 523- 2 532 от делото*/.**

От Кмета на община Б., бяха представени по искане и на двете страни, и съдът прие като доказателства писмо- отговор, ведно с приложения /*л. 2507- 2521 от делото*/, от които се установява, че към дати: 12.10.2018г. и 22.08.2018г., длъжността "Главен архитект на община Б." е изпълнявана от арх. В.П.Т., като на посочените дати, същият не е бил заместван от друго длъжностно лице. Посочено е, че към 12.10.2018г. и 22.08.2018г., в структурата на Общинска администрация Б., длъжностно лице, притежаващо пълна проектантска правоспособност, е инж. М.З.И. – старши експерт "Инвестиционна дейност", а към посочените две дати, в структурата на Общинска администрация Б., длъжностни лица, които имат необходимия стаж за придобиване на пълна проектантска правоспособност, съгласно чл.4, ал.1, т.2 от Наредба №2 за проектантската правоспособност на инженерите, регистрирани в КИИП са : инж. А.Д.Д. – Директор на Дирекция "Устройство на територията"; инж. Л.С.Г. – Главен експерт "Кадастър, регулация и земеразделяне"; инж. С.Б.П. - Главен експерт "Кадастрална информационна

система“; урб. С.Л.Л.- Главен експерт “Архитектура и проектиране“; урб. В.П.Ч. - Старши експерт “Архитектура и проектиране“; урб. М.Р.П. - Младши експерт “Архитектура и проектиране“; инж. Р.Ж.Е. – Главен експерт “Газификация и инженерни мрежи“; инж. К.Г.В.- П. – Директор на Дирекция “Планиране на инвестиционната дейност, строителство и екология“; инж. М.С.С. – Главен експерт “Инвестиционен контрол “В и К“; инж. М.М.К. – Главен експерт “Инвестиционен контрол “Пътна мрежа и сигнализация“ и инж. М.О.К. - Старши експерт “Инвестиционна дейност“.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи :

Правото на оспорване е своевременно упражнено - в 14- дневния срок по чл.149, ал.1 АПК вр. чл.76, ал.1 от ЗПКОНПИ, считано от връчването на оспореното решение.

Жалбата, против оспорения акт, в частта му, с която КПКОНПИ не е установила конфликт на интереси по отношение на В.П.Т., в качеството му на Главен архитект на община Б., и лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ, за това че е издал Разрешение за строеж №69/12.04.2016г. и Разрешение за строеж № 277/ 24.10.2017г., поради липса на частен интерес, като е прекратила производството по Сигнал рег. №ЦУ01/С-126/25.02.2019г. в тази му част, е недопустима, и следва да бъде оставена без разглеждане, поради липсата на правен интерес на оспорващия, да я оспорва в тази част. Съображения.

Оспорването по съдебен ред на административни актове не може да стане от всеки правен субект, който счита, че правата му са накърнени, а само от непосредствено засегнатите от акта лица- граждани или организации, чийто права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от акта или за които той поражда задължения, в съответствие и с изискването на чл.120, ал.2 от Конституцията на Република България и чл.147, ал.1 от АПК. Оспорващият следва да установи правен интерес от оспорването на съответния акт, за което той носи доказателствената тежест, като изискуемият интерес не следва да е общ и житейски формулиран, а да е правен интерес, който да е конкретен, личен и пряк. Това означава, че оспорващият следва да установи, че обжалвания от него акт – в случая Решение №РС-126-19-007/22.01.2020г. на КПКОНПИ директно, изцяло и пряко го засяга, нарушава или застрашава негови съществуващи и реални права или законни интереси. В случая, такъв правен интерес, досежно тази част на решението не се установи. Даже напротив – посочената част от оспореното решение, с която не е установено наличието на конфликт на интереси при издаването на посочените два акта, поради липсата на частен интерес от страна на Т., и е прекратено, като резултат от това, производството по Сигнал рег. №ЦУ01/С-126/25.02.2019г., в тази част, е изцяло положителен за адресата му акт, тъй като със същия се приема, че липсва конфликт на интерес, не му се налагат санкции, и поради това, не съществува никакъв защитим от закона правен интерес, за оспорващия Т., да оспорва в посочената част, изцяло положителния за него акт.

Разгледана по същество, жалбата в допустимата й част – досежно установения конфликт на интереси по отношение на В.П.Т., в качеството му на Главен архитект на община Б., и лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ за това, че на 22.08.2018г. е издал Заповед №64/22.08.2018г., с която е допълнил издаденото от него като Главен архитект, Разрешение за строеж №69/12.04.2016г. и за това, че на 12.10.2018г. е издал Разрешение за строеж №241/12.10.2018г., като и двата акта са издадени в частен интерес - негов и на свързани с него по смисъла на §1, т.15, б. “б“ от ДР на ЗПКОНПИ лица - нарушение на чл.58 от ЗПКОНПИ, за което са му наложени две глоби, всяка в размер на по 5 000.00 лв., на основание чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл.52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл.58 от ЗПКОНПИ, както и за отнемането в полза на общината, на сумата в размер на 127.90 лв., представляваща нетното му дневно възнаграждение за 22.08.2018г. и 12.10.2018г., получено от деянието, породило конфликт на интереси, на основание чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ, е неоснователна. Съображения :

След като е сезиран с оспорване, при служебния и цялостен контрол върху законосъобразността на оспорения административен акт, съгласно нормата на чл.168, ал.1 от АПК, съдът винаги следва да провери неговата валидност. Това се налага поради принципа на служебното начало в административния процес, въведен с нормата на чл.9 от АПК.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен колективен административен орган – К. за противодействие на К. и за О. на Н. придобито И., в кръга на неговите правомощия, съобразно чл.71-74 от ЗПКОНПИ и структура, съгласно чл.7, ал.1, във вр. с чл.8, ал.1 от ЗПКОНПИ, в съответната писмена и предметна форма и съдържа необходимите реквизити. Оспореното решение е и мотивирано, като в същото е подробно изложена фактическата обстановка и въз основа на същата са формирани правни изводи, като са спазени изискванията на чл.74, ал.1– ал.3 от ЗПКОНПИ. Решението на К. е мотивирано, изброени са събраните по преписката доказателства, респ. посочено е какви обстоятелства според К. установяват тези доказателства и същите са субсумирани под счетената за приложима правна норма. При постановяване на акта не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизвдствените правила. Съобразно изискването на чл.71, ал.1 предл. първо, във вр. с ал.2 от ЗПКОНПИ, производството е започнало по писмен сигнал, който не е анонимен. Събрани са всички относими писмени доказателства за изясняване на релевантните факти и обстоятелства. Спазено е и изискването на чл.72, ал.6 и ал.7 от ЗПКОНПИ, като на В.Т. е дадена възможност /неколкократна/ да се запознае със събраните по преписката писмени доказателства, да представи нови или да посочи за събиране нови такива, както и същият е изслушан от колективния орган. Налице е и съответствие на оспорения акт с приложимите материалноправни разпоредби, и с целта на закона. В този смисъл, настоящата съдебна инстанция намира, че процесното решение е валидно и законосъобразно.

Неоснователни са оплакванията на оспорващия за допуснати в хода на административното производство съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до постановяване на незаконосъобразен акт, в частност- относно произнасянето на К. с решение извън срока по чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ. Производството, с оглед спецификата на разглежданата материя и обхванатия от сигнала период, е с обем и фактическа и правна сложност, които предполагат по- продължителен период от време за събиране и анализ на събраните доказателства. К. е положила необходимите усилия за пълното и всестранно изследване на твърденията в сигнала и за събиране на относимите доказателства, в това число е давала неколкократна възможност на оспорващия, като заинтересовано лице в административното производство пред К., да сочи нови такива, които са изискани и събрани, а той надлежно е уведомен за това. Изтичането на сроковете по чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ не преклудира правомощието на КПКОНПИ да се произнесе с мотивирано писмено решение за установяване на конфликт на интереси по реда на Глава Осма от закона. Не е налице особена законова норма, забраняваща извършването на процесуални действия след изтичане на продължения едномесечен срок по чл.74, ал.1, изр.2 от ЗПКОНПИ, като не съществува и изрична законова разпоредба, предвиждаща прекратяване на административното производство по установяване на конфликт на интереси след изтичането на сроковете по чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ. Върховният административен съд на Република България /ВАС/ вече е имал възможността да посочи в няколко свои актове, че при действащата нормативна уредба, сроковете по чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ, следва да се разглеждат като инструктивни, а не като преклузивни – напр. Решение №12130/30.09.2020г. пост. по адм.д. №2277/2020г. по описа на ВАС, VI о., Решение №11813/23.09.2020г. пост. по адм.д. №880/2020г. по описа на ВАС, VI отд., Решение №13064/21.10.2020г. пост. по адм.д. №5077/2020г. по описа на ВАС, VI о. и др./. Административният орган е допуснал просрочие, но извършените със забава процесуални действия не са в нарушение на общия принцип за разумен срок. Ето защо това възражение, следва да бъде отхвърлено.

За да е осъществен конфликт на интереси по смисъла на чл.2 от ЗПУКИ /отм./, респ. по чл.52 от ЗПКОНПИ, трябва да са налице три кумулативни предпоставки: лице, заемащо висша публична

длъжност, наличие на негов или на свързани с него лица частен интерес, който може да повлияе върху обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията или задълженията му по служба и упражнено властническо правомощие, повлияно от частния интерес.

Легалните дефиниции на понятията частен интерес и облага се съдържат в чл.2, ал.2 и ал.3 от ЗПУКИ /отм./, съответно в чл.53 и чл.54 от ЗПКОНПИ. Частен интерес е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лицето, заемащо висша публична длъжност или за свързани с него лица, вкл. всяко поето задължение, т.е. за да е налице частен интерес, следва да има реална възможност за настъпване на облага. Облага е всеки доход в пари или И., включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

ЗПКОНПИ, както и отменения с него ЗПУКИ, не съдържат легална дефиниция за понятието "икономически зависимости", но видно от естеството и целта на закона, а и от формираната вече съдебната практика по въпроса, "зависимостта" следва да се определи като онова вътрешно субективно убеждение, което съществува у лицето, заемащо публична/ висша публична длъжност, мотивиращо го да се съобразява в момента и когато е повлияно от минали събития или от очаквани бъдещи облаги, при или по повод на осъществяване на свое конкретно правомощие или служебно задължение. В своята практика, ВАС приема, че зависимостта е икономическа, когато водещият мотив за лицето е икономически- в тази насока Решение №15662/22.12.2014г. пост. по адм.д. №6531/2014г. по описа на ВАС, VII о.

Определящо за установяването или липсата на конфликт на интереси е наличието на упражнено правомощие по служба в частен интерес - личен или на свързано лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ /отм./, респ. по §1, т.15 от ДР на ЗПКОНПИ, предопределен от възможността за реализиране на материална или нематериална облага, както и възможност този интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията по служба на лицето, заемащо публична длъжност.

Безспорно, оспорващият В.Т., в качеството му на Главен архитект на община Б., попада в кръга на лицата, заемащи публична длъжност по смисъла на чл.3, т.25 от ЗПУКИ /отм./, респ. е лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ.

Съгласно чл.5, ал.3 от ЗУТ, Главният архитект ръководи, координира и контролира дейностите по устройственото планиране, проектирането и строителството на съответната територия, координира и контролира дейността на звената за изпълнение на функциите и задачите по този закон и издава административни актове съобразно правомощията, предоставени му по този закон. Съгласно чл.144, ал.1 от ЗУТ, инвестиционните проекти, по които се издава разрешение за строеж, се съгласуват и одобряват след писмено заявление на възложителя и след представяне на изискваните, подробно описани в чл.144, ал.1, т.1- 6, документи. Съгласно чл.145, ал.1 от ЗУТ, техническите или работните инвестиционни проекти се съгласуват и одобряват от Главния архитект на общината /района/; съгласуването на инвестиционните проекти се състои в проверка на съответствието им с предвижданията на ПУП и правилата и нормите за застрояване. Съгласно чл.148, ал.2 от ЗУТ, разрешение за строеж се издава от Главния архитект на общината, а за градовете с районно деление - от главния архитект на района. В чл.19, ал.2 от Наредба №4/21.05.2001г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти, е предвидено, че техническият проект подлежи на съгласуване, и е основа за изработване на работния проект или подлежи на одобряване, и е основание за издаване на разрешение за строеж, възлагане и изпълнение на строителството. Съгласно чл.148, ал.4, изр. първо от ЗУТ, разрешението за строеж се издава на възложителя въз основа на

одобрен технически или работен инвестиционен проект, едновременно с одобряването на инвестиционния проект, когато това е поискано в заявлението.

Относно първия издаден от оспорващия акт, за който К. е установила конфликт на интереси - Заповед №64/22.08.2018г.

Безспорно, оспорващият като Главен архитект на община Б. и лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл.3, т.25 от ЗПУКИ /отм./ е упражнил правомощия по служба, като е издал Разрешение за строеж №69/12.04.2016г. за изграждане на "Жилищна сграда с подземни гаражи, магазини, офиси и заведение за обществено хранене" в УПИ V-610.294 в кв. 96 по плана на III- ти микрорайон, гр. Б., имот с идентификатор 04279.610.294 по КК на гр. Б., с възложител - М.А.Т. Безспорно е също така, че към датата на издаване на този първоначален акт - 12.04.2016г., липсва свързаност между В.Т. и собственика- възложител М.Т., поради липса на родство помежду им, от една страна, а от друга, липсва и към този момент, частен интерес от упражнените от Т. правомощия по служба - за него лично или за свързани с него по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ /отм./ лица, доколкото не са установени по преписката такива, а и арх. Т., все още не е придобил собственост /право на строеж/ върху обект в сградата, чието строителство е разрешил. Видно обаче от разпоредбата на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ /отм./, респ. на §1, т.15, б. "б" от ДР на ЗПКОНПИ, освен наличие на роднински връзки, свързаност може да се породи и от наличието на икономически зависимости, които пораждат основателни съмнения в безпристрастността и обективността на лицето, заемащо публична длъжност. Както бе посочено по- горе, предвид липсата на легална дефиниция за "икономически зависимости", както в ЗПУКИ, така и в ЗПКОНПИ, установеното в съдебната практика разбиране относно съдържанието на това понятие, сочи че същите се обосновават от съществуването на стопанско-финансово обвързване между две лица, при което у двете, или у някое от тях, възниква субективно убеждение или се провокира мотив за осъществяване на поведение, в случая служебни правомощия, по определен, ползващ другото лице начин, като именно, пораждането на основателни съмнения в безпристрастността и обективността на лицето, заемащо публична/ висша публична длъжност по отношение на идентифицираните икономически зависимости е определящо за наличието на свързаност на това основание, по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ /отм./, респ. §1, т.15, б "б" от ДР на ЗПКОНПИ.

Установява се от съставения на 20.07.2016г. Нотариален акт за учредяване право на строеж срещу задължение за построяване на сграда №169, т. III, рег. №7943, дело №499/2016г., вписан в СВ - Б. с В. рег. №3110/20.07.2016г., Акт №94, том X, дело №1267/2016г., че М.А.Т., учредява право на строеж на "*" ЕООД, действащо чрез управителя си Г.Й.М., срещу задължението дружеството, да построи жилищната сграда с подземни гаражи, офиси и заведение за обществено хранене. По т.1.4 от същия нот. акт, е учредено право на строеж, и в полза на В.П.Т., който е предвидено да стане изключителен собственик на обект в частта от сградата - вход "Б", с идентификатор 04279.610.294. Правилно КПКОНПИ е приела, че с подписването на посочения нот. акт, между оспорващия Т., като лице, заемащо публична длъжност и всяко от останалите лица - страни по него, а именно - М.А.Т., "***" ЕООД, Г.Й.М., А.И.М., И.Г.М., "***" ЕООД и "***" ЕООД, са се създавали икономически зависимости, произтичащи от възникващите между тях, по силата на подписания нот. акт, дългосрочни права и задължения, предполагащи трайно стопанско-финансово обвързване помежду им, което ги прави едновременно, и съвъзложители по смисъла на чл.161, ал.1 от ЗУТ /възложител е собственикът на имота, лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот, и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на закон/, което от своя страна, обуславя и наличието на свързаност по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ /отм./, респ. по §1, т.15, б. "б" от ДР на ЗПКОНПИ, между В. П. Т., и всяко от посочените по- горе физически и юридически лица.**

Съгласно чл.58 от ЗПКОНПИ, лице заемащо висша публична длъжност, няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес.

От събраните по делото доказателства, следва да се направи еднопосочният и категоричен издвод, че издавайки Заповед №64/22.08.2018г., с която е допълнил издаденото отново от него по-рано Разрешение за строеж №69/12.04.2016г., оспорващият В.Т., в качеството му на Главен архитект на община Б. и лице, заемащо висша публична длъжност, е упражнил свои правомощия по служба. *Заповед №64/22.08.2018г. е издадена въз основа на депозирано на 26.07.2018г. до Кмета на община Б. Заявление с В. №АСК-0135-24/26.07.2018г. от собствениците – възложители* на "Жилищна сграда с подземни гаражи, магазини, офиси и заведение за обществено хранене" - за извършване на промени по време на строителството, съгласно чл.154 от ЗУТ, <u>като същото е подписано и от самия Т., в качеството му на възложител-собственик на обект в сградата</u>. С посоченото, В.Т., като Главен архитект на Община Б. и лице, заемащо висша публична длъжност, е упражнил правомощия по служба в свой и в частен интерес на свързани с него по смисъла на §1, т.15, б. "б" от ДР на ЗПКОНПИ лица - издал е акт в частен интерес, с което е нарушил забраната по чл.58 от ЗПКОНПИ, като са налице и трите кумулативни предпоставки за наличие на конфликт на интереси- лице, заемащо висша публична длъжност, упражнени от същото правомощия по служба и частен интерес - негов или на свързано с него лице, който може да повлияе върху обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. И това е така, защото издаването, респективно промяната на издаденото разрешение за строеж, са изцяло в полза на възложителя/ ите на инвестиционния проект, съгласно чл.148, ал.4, изр. първо от ЗУТ. В конкретния случай, видно от представеното по преписката Заявление В. №АСК-0135-24/26.07.2018г. възложители на проекта са както самият Т., така и свързани с него по смисъла на §1, т.15 б. "б" от ДР на ЗПКОНПИ лица. Още повече, с Писмо, изх. №АСК-0135-24/24.08.2018г., Главният архитект на община Б. е уведомил собствениците- заявители, в това число и себе си, за издадената заповед за промяна на Разрешение за строеж №69/12.04.2016г., като той лично е удостоверил саморъчно върху уведомителното писмо, че го е получил на ръка, на 24.08.2018г. От упражнените от Т. правомощия по служба е реализирана нематериална облага, изразяваща се в помощ и подкрепа в своя полза и в полза на свързани с него лица. Извод за наличие на конфликт на интереси в подобна хипотеза - Решение №8038/22.06.2017г. пост. по адм.д. №8390/2016г., по описа на ВАС, VII о.

Ирелевантни изобщо към предмета на производството са възраженията на оспорващия, че внесените за одобрение промени по реда на чл.154 от ЗУТ от заявителите, реално не касаели неговия собствен обект в сградата, а обекти в друга част на същата сграда, собственост на другите възложетели- заявители /свързани с него лица/, както и че вече за сградата имало издаден Акт за приемане на конструкцията от 29.01.2018г., с който се разрешавало изпълнението на довършителните работи. Очевидно оспорващият не може или не иска да разбере, че конфликът на интереси относно този конкретно издаден акт, е в съчетаването на функциите на заявител и решаващ орган, в едно и също административно производство, досежно одобряването на промени в сграда, в която той притежава собствен недвижим имот, което е недопустимо.

Относно втория издаден от оспорващия акт, за който е приет от К. конфликт на интереси- Разрешение за строеж №241/12.10.2018г.

Оспорващият В.Т., в качеството си на Главен архитект на община Б. и лице, заемащо висша публична длъжност, е упражнил свои правомощия по служба, като е съгласувал и одобрил на 24.09.2018г. работен инвестиционен проект, част от КПИИ, а впоследствие е издал и Разрешение за строеж №241/12.10.2018г. на Т.М.З., действаща лично, и като пълномощник на М.З., и на З.М.З., за изпълнение на СМР за обект : "Жилищна сграда" в УПИ II760, в кв. 28 по плана на ЦГЧ, гр. Б., имот с идентификатор 04279.612.5 по КК на гр. Б..

Видно от съставения, в срок по- кратък от месец след това, на 07.11.2018г., Нотариален акт за учредяване право на строеж №190, том I, дело №171/2018г., по силата на който собствениците на имота - М.З., Т.З. и З.З., учредяват на "*" ЕООД, чрез управителя му А.Й.Т., право на строеж**

за изграждане на обекти, индивидуализирани в т.II от нот. акт, на които дружеството ще стане изключителен собственик, срещу което "*" ЕООД, се задължава със собствени средства да построи цялата жилищна сграда, а по т. III от същия нот. акт, собствениците учредяват в полза на В. П. Т., възмездно и безсрочно правото на строеж за изграждане на обект, на който същият ще стане изключителен собственик, както и от изричната разпоредба на т. XV от нот. акт, съгласно която : "Всички клаузи по Предварителния договор от 08.09.2018г. и Анекс към същия от 07.11.2018г., сключен между страните, остават в сила, за което страните по този нотариален акт се съгласяват", както правилно е приел и ответникът, водят до несъмнения извод, че между В.Т., фамилия З. и "***" ЕООД, са били налице договорни отношения, към момента на издаване на Разрешение за строеж №241/12.10.2018г. Самият факт, че с подписа си, официално удостоверен от нотариуса по сделката, страните по нот. акт, в това число и Т., са потвърдили наличието на предварителен договор помежду им от 08.09.2018г., нещо повече - дали са съгласие всички клаузи по него да останат в сила помежду им и занапред, по безспорен начин доказва наличието на договорни отношения помежду им, предхождащи издаването на Разрешение за строеж №241/12.10.2018г. Наличието на предварителен договор /облигационни отношения/ между страните създава икономически зависимости между тях за продължителен период от време, а по- конкретно икономическите зависимости между М.З., Т.З. и З.З., като собственици на имот, "***" ЕООД, действащо чрез управителя му А.Й.Т., като строител-инвеститор и В.П.Т., обуславят свързаност помежду им, по смисъла на §1, т. 15, б. "б" от ДР на ЗПКОНПИ. Т.е. като е издал Разрешение за строеж №241/12.10.2018г., В.Т., в качеството му на Главен архитект на община Б. и лице, заемащо висша публична длъжност е упражнил свои правомощия по служба в частен интерес - свой и на свързани с него по смисъла на §1, т.15, б. "б" от ДР на ЗПКОНПИ лица, с което е нарушил забраната по чл.58 от ЗПКОНПИ - издал е акт в частен интерес, а от упражнените от него правомощия по служба, е реализирана нематериална облага, изразяваща се в помощ и подкрепа в своя полза, и в полза на свързаните с него лица.**

Поддържаната в хода на съдебното производство теза, че оспорващият не бил страна по Предварителния договор от 08.09.2018г. и Анекс към същия от 07.11.2018г., не се кредитира от съда, а се възприема като изцяло защитна версия. След като на 07.11.2018г., със сключения Нотариален акт за учредяване право на строеж №190, том I, дело №171/ 2018г., собствениците на имота - М.З., Т.З.и З.З., са учредили на "*" ЕООД, право на строеж за изграждане на обекти, индивидуализирани в т. II от същи акт, на които дружеството да стане изключителен собственик, а с т. III от същия нот. акт, същите са учредили и в полза на В.П.Т., възмездно и безсрочно правото на строеж за изграждане на обект, на който същият ще стане изключителен собственик в същата сграда, а в т. XV от нот. акт, са посочили : "Всички клаузи по Предварителния договор от 08.09.2018г. и Анекс към същия от 07.11.2018г., сключен между страните, остават в сила, за което страните по този нотариален акт се съгласяват", няма как да се приеме за логично и достоверно, че арх. Т. не е страна по цитирания предварителен договор и анекс. Ако оспорващият Т. не е бил страна по посочените два акта, то нямаше за него изрично в т. XV от нот. акт, да се предвиди важимост и приложимост на предварителеня договор и анекса. Абсурдно е да се включи такава клауза в окончателния акт, прехвърлящ собствеността, ако дадено лице не е страна по съответния договор. Същото очевидно не може да се отдаде и на техническа грешка у страните, доколкото правилата на ГПК, уреждащи нотариалното производство, изключително подробно уреждат протичането му. Съгласно чл.579, ал.1 от ГПК нотариусът прочита на участващите лица съдържанието на акта. Ако те го одобрят, изписват името си и полагат подписа си пред нотариуса, а ако актът вече е подписан, изписват пълното си име и потвърждават своите подписи, а ал.3 предвижда, че когато се наложи да бъдат направени поправки, добавки или съкръщения в акта, се прави изрична бележка за това, която се подписва, както самия акт. В случая, твърде несериозно звучи тезата на оспорващата страна, че поради грешка, наред с приложимостта на клаузите на Предварителния договор от 08.09.2018г. и Анекс към същия от 07.11.2018г., само към част от страните по нот. акт - М.З., Т.З., З.З. и "***" ЕООД, същите механично са пренесени и към оспорващия Т. Ако наистина Т. не е бил страна по цитираните актове, най- малкото ако не той лично, то поне останалите участници в нотариалната сделка, при задължителното прочитане на акта, по реда на чл.579, ал.1 от ГПК,**

биха реагирали /възразили/, че ще важат клаузите на създадената само между тях облигационна връзка, и по отношение и на неучастващо в нея лице, което е несъстоятелно като теза. Извод в обратна насока, не може да бъде изведен нито от пропуска на адм. орган да изиска в рамките на административното производство предварителния договор и анекс към него, нито от представените копия от същите частни документи /без достоверна дата/, заверени от оспорващата страна, представени в последното по делото съдебно заседание. Представените Предварителен договор от 08.09.2018г. и Анекс към същия от 07.11.2018г. безспорно имат характера на частни документи по смисъла на чл.180 от ГПК, и доколкото нямат достоверна дата по смисъла на чл.181 от ГПК /в никоя от посочените хипотези/, по никакъв начин не биха могли да се противопоставят на третите лица, каквото лице в случая се явява ответната комисия, още повече да имат за пред съда, в производство, като настоящото, някаква доказателствена стойност, още повече предвид противоречието им, със съставения, на 07.11.2018г., пред официално длъжностно лице- в лицето на нотариуса, нот. акт.

Само за пълнота на изложението, следва да се посочи, че дори хипотетично да се приеме, че оспорващият Т. не е страна по Предварителния договор от 08.09.2018г. и Анекса към същия от 07.11.2018г. /което изобщо не е така/, а е само страна по окончателния акт - Нотариален акт за учредяване право на строеж №190, том I, дело №171/2018г. от 07.11.2018г., издаден по- малко от един месец /само 25 дни/, след издаването в полза на възложителите З., на Разрешение за строеж №241/12.10.2018г. очевидно е, че същият, чрез изповядването на посочената сделка, получава облага в частен интерес, заради упражненото вече от него правомощие по служба, в качеството му на Главен архитект и лице, заемащо висша публична длъжност /който вече е издал акта заради който черпи последваща облага/. Още повече, съдът съобрази и съдържанието на нот. акт- че в същия не се предвижда изобщо от негова страна заплащането на никаква сума, в полза на собствениците на имота за придобитите вещни права, а пък изграждането на обектите, останали в собственост, както на всеки от възложителите, така и на самия Т., до съответната степен на завършеност, ще стане изцяло за сметка на инвеститора-строител "*" ЕООД, т.е. дори и само поради посоченото, без да е бил страна арх. Т. по посочените два акта, отново следва да се приеме, че е налице допуснат от него конфликт на интереси спрямо страните по нот акт, чрез издаденото ог него по-рано Разрешение за строеж №241/12.10.2018г.**

Ирелевантен е фактът, че в един по- късен момент /на 11.02.2019г. арх. Т., се е отказал от учреденото в негова полза право на строеж, тъй като към момента на упражненото правомощие /релавантния момент/ - издаването на Разрешение за строеж №241/12.10.2018г., облагите вече са били налице. От значение за наличието или липсата на конфликт на интереси е облагата, по смисъла на чл.54 от ЗПКОНПИ, да бъде само възможна, без да е необходимо да е постигната или реализирана. Достатъчно е лицето, заемащо висша публична длъжност да има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задълженията му по служба – в тази насока Решение №15558/25.11.2013г. пост. по адм.д. №8592/2013г. по описа на ВАС, VII о.; Решение №10279/23.07.2014г. пост. по адм.д. №14725/2013г. по описа на ВАС, VII о.; Решение №4475/10.04.2017г. пост. по адм.д. №12866/2015г. по описа на ВАС, VII о. и др. За съставомерността на деянието по чл.52 от ЗПКОНПИ е достатъчно да е налице формално нарушение на посочената разпоредба, водещо до съмнение в начина, по който се осъществяват съответните публични длъжности.

Фактът, че оспорващият В.Т. е придобил право на строеж на самостоятелни обекти в сгради, за които като Главен архитект е издал: Заповед №64/22.08.2018г., с която е допълнил издаденото от него Разрешение за строеж №69/12.04.2016г. /след като притежава вече право на строеж върху съответен обект по силата на Нотариален акт от 20.07.2016г. в същата сграда/ и е издал Разрешение за строеж №241/12.10.2018г. /а в рамките на по- малко месец, след издаване на акта си/ е придобил право на строеж в същата сграда, по силата на Нотариален акт за учредяване право на строеж от 07.11.2018г./, сам по себе си, води до съмнения относно безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задълженията му по служба и

за наличието на частен интерес. Частният интерес в случая, е преди всичко негов личен, но с оглед трайната обвързаност и с другите участници в процеса на строителство, както и фактът, че от него като Главен архитект, зависи в крайна сметка издаването и на последващото разрешение за ползване на сградите, води до несъмнен извод за наличието на икономически зависимости между него и тези лица, а оттук и до свързаност по смисъла на §1, т.15, б. "б" от ДР на ЗПКОНПИ, както законосъобразно е приел и ответникът. Следователно, налице е частен интерес от упражнените от Т. правомощия по служба, и такъв в полза на свързаните с него лица. Частният интерес води и до нематериална облага по смисъла на чл.54 от ЗПКОНПИ за Т., от една страна и от друга - за свързаните с него лица по смисъла на §1, т.15, б. "б" от ДР на ЗПКОНПИ, изразяваща се в помощ и подкрепа в своя полза и в полза на свързаните с него лица.

Правилно са ценени от К., като ирелевантни за казуса обстоятелствата - дали оспорващият е действал в съответствие с материалноправните разпоредби на ЗУТ или в нарушение на същите, и съответно дали актовете, които е постановил са отменени или потвърдени от съда. Конфликт на интереси е налице и тогава, когато лицето, заемащо висша публична длъжност е упражнило правомощията си в съответствие с материалноправните предпоставки за тяхното прилагане, но това е станало в частен интерес. Законът установява неправомерния характер на упражняването на правомощията поради неправомерната цел, с която са упражнени - придобиването на облага в частен интерес, а не поради нарушаване на материалноправните предпоставки за тяхното упражняване, т.е. в случая, частният интерес е очевиден - в този смисъл Решение №5217/26.04.2017г. пост. по адм.д. №4494/2016г. по описа на ВАС, VII о.

Производството по установяване на конфликт на интереси е напълно различно от производството по ЗУТ, тъй като целите на двата закона са различни. Именно поради различните цели, фактът, че в ЗУТ са допустими някои действия на главния архитект, в това число и по отношение на свързани с него лица не означава, че ограниченията и забраните по ЗПКОНПИ, са неприложими и не важат в производството по ЗУТ /в каквато насока са част от доводите на оспорващата страна/. Напротив, ЗПКОНПИ е специален закон, който урежда материята свързана с конфликта на интереси на лицата, заемащи висши публични длъжности, което предполага, че свързаните с това ограничения и забрани, както и тяхното спазване, е задължително за тези лица. И именно, с цел избягване на конфликт на интереси, законодателят е предвидил института на самоотвода. Съгласно чл.63 във връзка с чл. 65 от ЗПКОНПИ, лицето, заемащо висша публична длъжност следва да си направи самоотвод от изпълнението на конкретно правомощие или задължение по служба, като уведоми органа по избора или назначаването, незабавно след възникване или узнаване на данни за наличие на частен интерес.

Правилното и законосъобразно поведение на оспорващият Т., в двата установени случая на конфликт на интереси – при издаването на Заповед №64/22.08.2018г. и Разрешение за строеж №241/12.10.2018г. е било, при наличие на свой частен интерес, както и при наличие на частен интерес на свързани с него лица, по смисъла на § 1, т.15 от ДР на ЗПКОНПИ, да си направи самоотвод и при условията на §1, т.4 от ДР на ЗУТ да предостави свои функции на други длъжностни лица от общинската администрация, притежаващи пълна проектантска правоспособност или които имат необходимия стаж за придобиването й. Защитната теза на Т., че същият е бил "незаменим" във функциите му на главен архитект, и поради това, защото нямало други компетентни лица от общинската администрация, не им предоставил функциите си " хок" за конкретните два казуса, не намира никаква опора в закона. Даже напротив, изключително ясното съдържание на §1, т.4 от ДР на ЗУТ приравнява избора на главния архитект измежду две категории длъжностни лица – *или такива притежаващи пълна проектантска правоспособност* /каквото длъжностно лице, според писмото на Кмета на община Б. и към двете релавантни дати – 12.10.2018г. и 22.08.2018г., в структурата на Общинска администрация Б. е имало - инж. М.З.И. – старши експерт "Инвестиционна дейност"/, *или такива, които макар и да не притежават към момента пълна проектантска правоспособност, имат необходимия стаж за придобиването й*, съгласно чл.4, ал.1, т.2 от

Наредба №2 за проектантската правоспособност на инженерите, регистрирани в КИИП /а това са 11 длъжностни лица от Общинска администрация : инж. А.Д.Д. – Директор на Дирекция "Устройство на територията"; инж. Л.С.Г. – Главен експерт "Кадастър, регулация и земеразделяне"; инж. С.Б.П. - Главен експерт "Кадастрална информационна система"; урб. С.Л.Л.- Главен експерт "Архитектура и проектиране"; урб. В.П.Ч. - Старши експерт "Архитектура и проектиране"; урб. М.Р.П. - Младши експерт "Архитектура и проектиране"; инж. Р.Ж.Е. – Главен експерт "Газификация и инженерни мрежи"; инж. К.Г.В.-П. – Директор на Дирекция "Планиране на инвестиционната дейност, строителство и екология"; инж. М.С.С. – Главен експерт "Инвестиционен контрол "В и К"; инж. М.М.К. – Главен експерт "Инвестиционен контрол "Пътна мрежа и сигнализация" и инж. М.О.К. - Старши експерт "Инвестиционна дейност". Направените теоретични разсъждения от оспорващия в съдебно заседание, и в писмената защита, целящи да разграничат същността на функциите на архитекта, от тези на урбаниста, на строителния инженер, или ВиК инженера, макар принципно да не са погрешни, не могат да оправдаят липсата на активно поведение, което предвид §1, т.4 от ДР на ЗУТ, оспорващият е следвало да има. Субективното виждане на арх.Т., че другите длъжностни лица от общинска администрация е нямало да се справят "хок" с двата процесни казуса, свързани с издаването на Заповед №64/22.08.2018г. и Разрешение за строеж №69/12.04.2016г., са крайно погрешни. Именно за да се изключи възможността от упражняване на властническо правомощие от страна на лицето заемащо висша публична длъжност при наличието на негов частен интерес или такъв на свързани с него лица, законодателят е уредил института на заместване по §1, т.4 от ДР на ЗУТ, като очевидно с факта на предоставяне на правомощия " хок" за конкретната преписка/ преписки, чрез делегиране на правомощия по посочения законов ред, очевидно законодателят е възприел че няма опасност, заместникът нито да изземе изцяло функциите на главния архитект, нито да се създаде опасност от некомпетентно упражняване на правомощия по ЗУТ от лице, което макар и да не е архитект все пак следва или да притежава пълна проектантска правоспособност или да има необходимия стаж за придобиването и, т.е. за разлика от тезата за "незаменимост" на фигурата на главния архитект, поддържана от оспорващия, и законодателят и съдът, намират че са установени достатъчно гаранции за компетентното произнасяне от страна на тези други длъжностни лица от общинсака администрация - и чрез изискването за притежаване на пълна проектантска правоспособност или за наличие на необходимия стаж за придобиването /професионална компетентност/ и чрез възможността за упражняване на съдебен контрол от страна на съда върху издадените актове. Или казано по друг начин – тезата на оспорващия, че нарочно не е делегирал права по процесните две административни преписки на други служители от администрацията, за да не се допусне некомпететно и произволно произнасяне от тяхна страна, не могат да бъдат сподели, даже напротив – те затвърждават тезата, че очевидно заради поетия ангажимент и наличието на частен интерес на Главния архиктект на община Б., в лицето на арх. Т., и на свързаните с него лица, той лично е следвало да постанови крайния акт по същите.

Отделно от вече посоченото, за да се избегне конфликта на интереси, в случай на съмнение за наличие на такъв, за лицето, заемащо висша публична длъжност, е съществувала правната възможност, то да отправи искане до КПКОНПИ /чл.71, ал.1, пр. посл. /трето/ относно предварителното и компетентно изясняване на възникналия проблем. В.Т. не се е възползвал от предоставените му от закона възможности, като нито е сезирал органът по назначаването – Кмета на община Б., нито е делеигирал на друго длъжностно лице от общинската администрация правомощията си по реда на §1, т.4 от ДР на ЗУТ по процесните две преписки, нито е поискал откриване от КПКОНПИ на административното прозиводство, на посоченото основание - чл.71, ал.1, пр. посл. от ЗПКОНПИ.

Конфликт на интереси възниква тогава, когато лицето, което заема висша публична длъжност има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Съгласно чл.52 от ЗПКОНПИ частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение.

Достатъчно е частният интерес да съществува като възможност /без дори да е реално реализиран/, за да може да повлияе на упражняването на правомощията на съответното лице. В процесните два случая, категорично за В.Т., е бил налице частен интерес по смисъла на чл.53 от ЗПКОНПИ.

За съставомерността на деянието по чл.52 от ЗПКОНПИ е достатъчно да е налице формално нарушение на посочената разпоредба, водещо до съмнение в начина, по който се осъществяват съответните публични длъжности. В конкретния случай, обществено опасно и укоримо е самото упражняване на правомощието в условията на частен интерес. За да избегне именно потенциалната възможност лицето, заемащо висша публична длъжност, да бъде поставено в ситуация, в която упражняването на правомощията му да бъде повлияно от частен интерес, законодателят е въвел забраната за действие в такива ситуации. Също така е преценил, че е достатъчно частният интерес да съществува под формата на възможност за реализиране на облага, без да е необходимо облагата да бъде реализирана. В този смисъл е и съдебната практика - Решение №6945/23.05.2014г. пост. по адм.д. №1791/2014г. по описа на ВАС, VII о.; Решение №9604/29.08.2016г. пост. по адм.д. №13944/2015г. по описа на ВАС, VII о., Решение №6783/20.05.2014г. пост. по адм.д. №6516/2013г. по описа на ВАС, VII о. и др. Ето защо, не са налице никакви основания да се възприеме, че липсва конфликт на интереси по установените от К. два случая.

На следващо място, правилно и законосъобразно е приложена от ответния колективен орган и разпоредбата на чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ. Съгласно същата, възнаграждението, получено от правоотношението или деянието, породило конфликт на интереси, за периода, през който конфликтът на интерес е бил укрит, се отнема в полза на държавата или общината. С прилагане на чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ, К. е постановила О. в полза на общината на нетното дневно трудово възнаграждение, получено от оспорващия Т., за двете дати – 22.08.2018г. и 12.10.2018г., на които, същият е издал Заповед №64/22.08.2018г. и Разрешение за строеж №241/12.10.2018г. Досежно така определения размер от 127.90 лв. по делото не се спори, а и същият се установява от представеното по преписката от Община Б. Писмо изх. № ЕО-Б-036/13.01.2020г., поради което съдът в настоящия му състав, приема същия като законосъобразно определен.

Като резултат от установения конфликт на интереси по двете административни преписки, законосъобразно ответникът е приложил спрямо привлеченото към отговорност лице, и санкциите по чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ, отчитайки тежестта, характера и общественото въздействие на двете нарушения, както и факта че са извършени за първи път, и на базата на това е определил за всяко едно от тях, административно наказание "глоба" в минималния възможен законов размер от по 5 000 лв.

Ето защо, следва да се приеме, че оспореното решение, в частта, с която е установен конфликт на интереси по отношение на В.П.Т., в качеството му на Главен архитект на община Б., и лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ за това, че на 22.08.2018г. е издал Заповед №64/22.08.2018г., с която е допълнил издаденото от него като Главен архитект, Разрешение за строеж №69/12.04.2016г. и за това, че на 12.10.2018г. е издал Разрешение за строеж №241/12.10.2018г., като и двата акта са издадени в частен интерес - негов и на свързани с него по смисъла на §1, т.15, б. "б" от ДР на ЗПКОНПИ лица - нарушение на чл.58 от ЗПКОНПИ, за което са му наложени две глоби, всяка в размер на по 5 000.00 лв., на основание чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл.52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл.58 от ЗПКОНПИ, както и за отнемането в полза на общината, на сумата в размер на 127.90 лв., представляваща нетното му дневно възнаграждение за 22.08.2018г. и 12.10.2018г., получено от деянието, породило конфликт на интереси, на основание чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ, е постановено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при напълно изяснена фактическа обстановка, съответна на събраните доказателствата, при правилно приложение на материалния закон и спазване на всички съществени административнопроизводствени правила. Решението, в тази част, е и

съответно на целта на закона, която е недопускане на фактически ситуации, в които лице, заемащо висша публична длъжност, при наличие на частен интерес би могло да повлияе върху безпристрастното обективно изпълнение на своите правомощия и така да компрометира доверието в обективността и прозрачността при изпълнение на съответната публична функция, и поради това подадената срещу него, в тази част, жалба се явява неоснователна, и ще следва да бъде отхвърлена.

Жалбата, против Решение №РС-126-19-007/22.01.2020г. на КПКОНПИ, в останалата му част - с която не е установен конфликт на интереси по отношение на оспорващия, в качеството му на Главен архитект на община Б., и лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ, за това че е издал Разрешение за строеж №69/12.04.2016г. и Разрешение за строеж №277/24.10.2017г., поради липса на частен интерес, като е прекратила производството по Сигнал рег. №ЦУ01/С-126/25.02.2019г. в тази му част, е недопустима, и следва да бъде оставена без разглеждане, поради липсата на правен интерес на оспорващия, да я оспорва в тази част.

По разноските. При този изход на делото, и според правилата на чл.143, ал.4 от АПК вр. чл.144 от АПК вр. чл.78, ал.8 от ГПК вр. чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на оспорващия следва да се възложат сторените разноски от ответника по делото, в размер на 200.00 лв. /с оглед конкретната фактическа и правна сложност на делото/ за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, и на основание чл.172, ал.2, предл. 4 от АПК, Административен съд - Б.

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ подадената жалба от В.П.Т., с ЕГН *, с адрес : *, против Решение № РС-126-19-007/22.01.2020г. на К. за противодействие на К. и за О. на Н. П. И., в частта му, с която не е установен конфликт на интереси по отношение на В.П.Т., в качеството му на Главен архитект на община Б., и лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ, за това че е издал Разрешение за строеж №69/12.04.2016г. и Разрешение за строеж №277/24.10.2017г., поради липса на частен интерес, като е прекратено производството по Сигнал рег. №ЦУ01/С-126/25.02.2019г., в тази част, като ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА.**

ОТХВЪРЛЯ подадената жалба от В.П.Т., с ЕГН *, с адрес : *, против Решение №РС-126-19-007/ 22.01.2020г. на К. за противодействие на К. и за О. на Н. П. И., в частта му, с която е установен конфликт на интереси по отношение на В.П.Т., в качеството му на Главен архитект на община Б., и лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ за това, че на 22.08.2018г. е издал Заповед №64/22.08.2018г., с която е допълнил издаденото от него като Главен архитект, Разрешение за строеж №69/12.04.2016г. и за това, че на 12.10.2018г. е издал Разрешение за строеж №241/12.10.2018г., като и двата акта са издадени в частен интерес - негов и на свързани с него по смисъла на §1, т.15, б. "б" от ДР на ЗПКОНПИ лица - нарушение на чл.58 от ЗПКОНПИ, в частта му, с която са наложени две административни наказания "глоба", всяка в размер на по 5 000.00 лв. /пет хиляди лева/, на основание чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл.52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл.58 от ЗПКОНПИ, както и в частта за отнемането в полза на общината, на сумата в размер на 127.90 лв., представляваща нетното дневно възнаграждение на В.Т., за 22.08.2018г. и 12.10.2018г., получено от деянията, породили конфликт на интереси, на основание чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ, като НЕОСНОВАТЕЛНА.**

ОСЪЖДА В.П.Т., с ЕГН *, с адрес : * да заплати на Комисия за противодействие на К. и за О. на Н. П. И., с адрес : ***, сумата от 200. 00 лв. /двеста лева/, представляваща сторени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.**

Решението, в частта, с която е отхвърлена жалбата на оспорващия против Решение №РС-126-19-007/ 22.01.2020г. на К. за противодействие на К. и за О. на Н. П. И., подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, а в частта, с която е оставена без разглеждане жалбата, и е прекратено производството по делото в тази част, решението има характера на определение, и подлежи на обжалване от страните, в 7- дневен срок от съобщаването, пред Върховния административен съд на Република България.

Административен съдия : /п/ Иван Петков